

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ κ. ΗΛΙΑ ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗ**

«Ο ιερέυς δέν εἶναι ἄνθρωπος · εἶναι ἡ θυσία ἑνός ἀνθρώπου, ἡ ὁποία προστίθεται στή θυσία τοῦ Χριστοῦ».

Τήν ἀξιωματικήν αὐτή φράσιν τοῦ Βιργκίλ Γκεοργκίου ἐνεκολλώθη ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἡλίας Μαρκαντώνης καί αὐτή ἀπετέλεσε τήν πυξίδα ἡ ὁποία κατηύθυνε καί τόν φῶς τό ὁποῖον ἐφώτισε τήν ἱερατικήν του πορείαν.

Ὁ σεβαστός Λευΐτης ἐγεννήθη εἰς τό ὄρεινόν χωρίον Ἀηδονοχώριον τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης τό ἔτος 1938 ἀπό πτωχήν καί πολύτεκνον οἰκογένειαν εἰς τήν ὁποίαν ἐπλάσθη καί ἐμορφώθη τῆς εὐσεβείας δόγμασι.

Ἐπεράτωσε τάς Γυμνασιακάς του σπουδάς εἰς τό Γυμνάσιον Σοφάδων Καρδίτσης, εἰς καιρούς, κατά τούς ὁποίους παρείχετο εἰς τούς μαθητάς παιδεία καί νοθεσία Κυρίου.

Κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰσήχθη εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τό ἔτος 1957.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς σπουδῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης εἰργάσθη ὡς Κατηχητής εἰς Ἐνορίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Περατώσας τάς σπουδάς του τό 1961, διωρίσθη ἀπό 15.4.1962 ὡς Ἀναπληρωτής Καθηγητής εἰς τό Γυμνάσιον Γαλαξειδίου, ὑπηρετήσας ἐπί διετίαν, διακονήσας παραλλήλως τό Θεῖον Κήρυγμα καί τήν Κατήχησιν (4 κατηχητικά ἑβδομαδιαίως).

Τό ἔτος 1964 ὑπηρετήσεν ὡς Καθηγητής εἰς τό Γυμνάσιον Κορθίου Ἄνδρου, διακονήσας τό Κήρυγμα καί τήν Κατήχησιν.

Τήν 12.7.1964 ἐνυμφεύθη τήν Καθηγήτριαν Οἰκιακῆς Οἰκονομίας κ. Μαργαρίταν Κραῖ, ἡ ὁποία ὡς τιμιωτέρα λίθων πολυτελῶν ἀπετέλεσε τόν Κυρηναῖον τῆς οἰκογενειακῆς καί ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἐκτοτε παρέμεινεν εἰς Ἀθήνας ἐργασθεῖς κατά τό σχολικόν ἔτος 1964 – 1965 ὡς Καθηγητής ἐν τῇ Ἰδιωτικῇ Ἐκπαιδευσί.

Μετά ταῦτα εἰσήλθεν εἰς τάς τάξεις τῆς τέχνης τῶν τεχνῶν καί ἐπιστήμης τῶν ἐπιστημῶν. Τήν 28ην Μαρτίου 1965 ἐχειροτονήθη Διάκονος καί τήν 4ην Ἀπριλίου 1965 Πρεσβύτερος, ὑπό τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πρώην Λήμνου Βασιλείου Ἀτέση, ἐντολή τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου τοῦ Β', τοποθετηθεῖς ὡς Τακτικός Ἐφημέριος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἐν ᾧ ὑπηρετήσεν ἐπί τριετίαν, διακονῶν ὡς Ἱεροκέρυξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί Ὑπεύθυνος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καί Κατηχητής. Παραλλήλως εἰργάσθη καί ὡς Καθηγητής εἰς τό ἐν Παγκρατίῳ ἰδιωτικόν Ἐκπαιδευτήριον «Σχολή Καλλιτάκα» ἐπί διετίαν.

Τό ἔτος 1967 ἀπεσπάσθη ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπί ἐξάμηνον εἰς τήν ἀκριτικήν Ἱεράν Μητρόπολιν Σιδηροκάστρου, ἐργασθεῖς ὡς Ἱεροκέρυξ καί Κατηχητής.

Τόν Μάιον τοῦ 1968 μετετέθη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας.

Κατά τό Ἀκαδημαϊκόν Ἔτος 1968 – 1969 διωρίσθη ὑπό τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας Καθηγητής τοῦ μαθήματος τῆς Θρησκευολογίας καί Θρησκευτικῆς Ἀγωγῆς εἰς τήν Σχολήν Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας.

Ἀπό 4ης Ἰανουαρίου 1969 προσελήφθη ὑπό τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Ἱερωνύμου, ὡς Ἀρχιεοφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπηρετήσας ἐπί συμβάσει ἕως τό 1971.

Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3392/1721/25.5.1971 Πράξεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 84/31.5.1971/τ. Ν.Π.Δ.Δ.) διωρίσθη, κατόπιν ἐπιλογῆς, ὡς Ἀρχιεοφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπί εἰσαγωγικῷ βαθμῷ 8ῳ δούς τήν νενομισμένην διαβεβαίωσιν τήν 28.6.1971 καί ὑπηρετήσας ὡς Ἀρχιεοφύλαξ ἕως 28.9.1976.

Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4577/2185/28.9.1976 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἀνατέθησαν τά καθήκοντα τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπαγομένου εἰς τήν Ἀρχιεραμματείαν τῆς Ἱερᾶς

Συνόδου, θέσιν ἣν κατέχει ἕως σήμερον, ἐξελεγχθεὶς ὑπαλληλικῶς ἕως τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ.

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Ἁγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν 1973 καὶ 1975 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐπὶ δεκαπενθήμερον εἰς Βουκουρέστιον Ρουμανίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Ἑλλήνων, ὥστε καὶ ἄλλα πρόβατα δεῖ αὐτόν ἀγαγεῖν.

Ἐπίσης διὰ τὰς Ἑορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου τοῦ ἔτους 1979 ἀπεστάλη εἰς Μάλταν πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ Ὁρθοδόξων.

Ἀπὸ τῆς μεταθέσεώς του κατὰ τὸ ἔτος 1968 εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας, διετέλεσε ἀπὸ 1969 ἕως 1978 Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ 1986 ἕως σήμερον.

Ἐκτελεῖ ὅση αὐτῷ δύναμις τὰ Ἐφημεριακὰ καὶ Ποιμαντικά του καθήκοντα διακονῶν εἰς τὸ Κήρυγμα καὶ τὴν Ἐξομολόγησιν.

Διετέλεσε ὑπεύθυνος Νεότητος καὶ Κατηχητικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1968 ἕως τοῦ ἔτους 1975 καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 1986 ἕως τὸ ἔτος 2002. Εἰσηγήθη εἰς τὸ Γραφεῖον Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐφήρμοσε εἰς τὴν Ἑνορίαν του μαθήματα Κατηχήσεως διὰ μαθητὰς τῶν πρώτων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Νηπιαγωγείου.

Τὸ 2001 ὁ Δήμος Καλλιθέας τοῦ ἀπένειμε Τιμητικὴν Πλακέτταν, ἐπιβραβεύων τὴν ἀρίστην ποιμαντικὴν ἑνοριακὴν διακονίαν του καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ἑνοριακοῦ ἔργου καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐκ τοῦ Γάμου του ἀπέκτησεν ἕξ τέκνα, τέσσαρα ἄρρενα, τὰ ὅποια ἐχειροτονήθησαν Κληρικοί εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, παρ' ὅτι δύο ἐξ αὐτῶν ἐσπούδασαν θετικὰς Ἐπιστήμας, ἦτοι ὁ πρῶτος Χημείαν καὶ ὁ τέταρτος Βιολογίαν καὶ οἱ τέσσαρες δὲ εἶναι Πτυχιούχοι καὶ τῆς Θεολογίας καὶ δύο θυγατέρας αἱ ὅποιαι ἔγιναν Πρεσβυτέρες σπουδάσαντες ἢ μὲν πρώτη Νηπιαγωγός καὶ Θεολόγος, ἢ δὲ δευτέρα Διδασκάλισσα Μουσικῆς, ὑπηρετοῦσα σήμερον ὡς Ὑπάλληλος εἰς τὸν Ο.Σ.Ε.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1987 ἐδημιούργησε εἰς τὴν Ἑνορίαν του ἓνα κύκλον Φοιτητῶν - Αποφοίτων τὸν ὅποιον συνεχίζει ἕως σήμερον καὶ τὸν ὅποιον παρακολουθοῦν 30 – 40 ἄτομα. Ἐκ τοῦ κύκλου τούτου ἐχειροτονήθησαν ἐκτὸς τῶν τέκνων του 4 ἀκόμη Κληρικοί τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἔγιναν ἕξ (6) Πρεσβυτέρες. Αὐτὴν τὴν μεγάλην εὐλογίαν τοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ Θεός, ὥστε νὰ συλλειτουργῇ μὲ τὰ φυσικὰ καὶ πνευματικὰ του τέκνα «ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου».

Τὴν 12.10.2004 ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἔργον τῆς ὁποίας πολυτίμους προσήνεγκεν ὑπηρεσίας ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴ ἐμπνευσμένη προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, νὰ ἀπονείμῃ εἰς αὐτόν τὸ Παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.